

Leefbaar Nieuws

Maart 2011

Is een uitgave van de fractie van Leefbaar Rotterdam

IN DIT NUMMER

20 MILJOEN EURO
PER MAAND DIEPER
IN HET ROOD **3**

2 INTERVIEW MET
RONALD SCHNEIDER

ONNODIGE TOESTROOM
OOST-EUROPEANEN **6**

6 COLUMN MARCO
PASTORS

DEELGEMEENTEN
SNEL UIT HUN
LIJDEN VERLOSSEN **8**

Hoezo, strenger straffen helpt niet?

'Strenger straffen helpt niet.' Het wordt steeds vaker lukraak geroepen door professionals uit het veld, zoals rechters en advocaten, maar het bewijs blijft helaas achterwege. De fractie van



Leefbaar Rotterdam stoort zich er al een hele tijd aan en niet alleen omdat wij denken dat strenger straffen wél werkt, maar ook omdat onderzoek dit aantoonst.

Leefbaar Rotterdam toont aan dat strenger straffen om meerdere redenen wel degelijk werkt.

Lees het artikel op pagina 7

Delfshaven wint Gouden Kakkerlak

Leefbaar Rotterdam ontving vorig jaar in drie maanden tijd ruim tweehonderd meldingen van vuile plekken in Rotterdam. Alle vuile meldin-



gen werden verzameld in het Vuilboek. Leefbaar Rotterdam raadslid Dries Mosch, van wie het idee voor een Vuilboek afkomstig is, reikte in november de wisselbeker de 'Gouden Kakkerlak' uit aan de deelgemeente Delfshaven. Deze kwam als vuilste deelgemeente uit de bus.

Lees verder op pagina 5

Wijkaanpak Zuid groot fiasco

Rijk geeft stadsbestuur brevet van onvermogen



Vorige maand presenteerde de commissie Deetman/Mans haar onderzoeksrapport naar de wijkaanpak op Rotterdam Zuid. Het rapport wijst op grote tekortkomingen in de huidige aanpak. Terwijl wethouder Schrijer (PvdA) beweerde dat tot nu toe alles prima verliep, gaf Rotterdam honderden miljoenen uit zonder waarneembare verbetering van de leefbaarheid. Vanwege gebrek aan visie, leiding en lef bij het Rotterdamse stadsbestuur wil de Rijksoverheid nu een Bestuurlijk Team waarin zij zelf zitting neemt en een zware onorthodoxe en doelgerichte programmamanager om het heft in handen te nemen. Wethouder Schrijer komt in het verhaal niet voor.

Deetman en Mans zien de Rotterdamse wijkaanpak als een projectencarroussel zonder visie en samenhang. Ook wijzen ze op het niet luisteren naar bewoners bij de aanpak van hun wijk. "Wie de aanbevelingen leest, ziet dat het Rotterdamse stadsbestuur tekort is geschoten en dat de commissie Deetman/Mans op dezelfde lijn zit als Leefbaar Rotterdam", stelt Marco Pastors. "Zuid heeft onaantrekkelijke en goedkope woningen die een aanzuigende werking op kansarmen hebben. Naast de inzet en uitbreiding van de Rotterdamwet op heel Zuid, die verdere instroom van kansarmen aan banden legt, is grootschalige aankoop

en sloop van slechte woningen nodig om de leefbaarheid op Zuid te verbeteren. Wat ons betreft is dat ook het enige onderdeel waar extra geld voor nodig is. Voor de rest heeft Rotterdam geld genoeg, het wordt alleen verkeerd uitgegeven." Het rapport is een brevet van onvermogen voor het Rotterdamse stadsbestuur en wethouder Schrijer in het bijzonder. De ingreep van het Rijk is noodzakelijk, de analyse van de commissie is schrijnend. Pastors: "Daarnaast moet je bewoners ook duidelijk maken waarom de overheid zich zo druk maakt, wat ze zelf verkeerd doen en dat er vanaf

vandaag wat anders wordt verwacht. Het stadsbestuur had hier zelf de leiding in moeten nemen, maar kwam niet verder dan logeerpartijtjes en boodschappentassen."

Deetman en Mans willen binnen een half jaar met een plan komen. Leefbaar Rotterdam juicht dit toe. Pastors: "Maar wat Leefbaar betreft wordt ook in de gemeenteraad de aanpak van de afgelopen jaren besproken en beoordeeld of de harde conclusies consequenties moeten hebben, met name voor Schrijer." Het lijkt er overigens op dat de gemeenteraad minder te zeggen krijgt. "Maar onze voorstellen maken op dit moment in de Tweede Kamer meer kans dan in de gemeenteraad. Wat dat betreft zien we dat nationale programma, het bestuur waarin ook ministers zitting nemen en met een zware programmamanager die niet in dienst is van de gemeente, helemaal zitten. Maar het stadsbestuur en de coalitiepartijen zouden zich hiervoor moeten schamen."

Een interview met de nieuwe korpschef:

Frank Paauw: 'Ik ben voor een nationale politie'

Korpschef Frank Paauw is voorstander van een nationale politie. Dit laat de nieuwe korpschef van Rotterdam-Rijnmond weten in een interview met Leefbaar Rotterdam raadslid Ronald Buijt.

De korpschef vindt 26 korpsen veel te veel voor een land als Nederland. Daarnaast ziet Paauw een voordeel in een nationale politie doordat deze de bureaucratie binnen de politie kan verhelpen. Paauw: "Wel kan het gebeuren dat een gedeelte van de capaciteit al vergeven is aan landelijke prioriteiten en dan kom ik met de gemeenteraad in discussie."

Verder sprak Leefbaar Rotterdam uitgebreid met de korpschef over de aanpak van criminaliteit en overlast in Rotterdam, strenger straffen, de bezuinigingen, bureaucratie binnen de politie en de keuze tussen veiligheid en privacy.

Zo blijkt Paauw voor strenger straffen te zijn en wil hij het liefst dat het DNA van alle Nederlanders verzameld wordt in een landelijke DNA-bank. Ook stelt hij dat een advocaat bij elk verhoor de productiviteit van de politie verder verlaagt.

Lees het hele interview op pagina 4



Korpschef Frank Paauw

Nieuw stadion nog steeds een vraagteken

Het blijft onduidelijk of Feyenoord naar een nieuw stadion aan de Maas zal verhuizen. Het stadsbestuur heeft de beslissing hierover wederom uitgesteld. De nieuwe Kuip zou een pronkstuk voor de stad moeten worden en grote concerten weer terug naar Rotterdam moeten halen.

Aan een nieuw stadion op die locatie kleeft echter een flink prijskaartje. Naast de bouwkosten die gemoeid zijn met een nieuwe Kuip moet namelijk ook de grond waar het stadion op komt te staan, worden verworven. Die is momenteel in handen van verschillende bedrijven die nu op die plek gevestigd zijn. De kosten van het verwerven van de grond zullen zwaar op de exploitatie van het stadion drukken en het is maar de vraag of Feyenoord het financiële plaatje rond zal krijgen.

Los van dit belangrijke punt zal er geen stadion komen zonder dat er miljoenen euro's worden geïnvesteerd door de gemeente. De vraag is of de

gemeente, zeker in deze moeilijke economische tijden, wel bereid is om bedragen tussen de 150 en 200 miljoen euro voor de financiering van een stadion neer te leggen terwijl op tal van andere terreinen de broekriem wordt aangehaald.

Daarnaast speelt Feyenoord nu al in een schitterend stadion. En volgens onderzoeksinstituut TNO kan de huidige Kuip nog zeker vijftig jaar mee, al zal dit dan wel het een en ander betekenen qua onderhouds- en vervangingsinvesteringen. Leefbaar Rotterdam is niet tegen een nieuw stadion, maar een grondige renovatie van de Kuip is wel iets wat volgens Leefbaar Rotterdam bekeken moet worden, zeker in het licht van de flinke investeringen die van de gemeente gevraagd worden voor een nieuw stadion. "Als we die financiële plaatjes naast elkaar leggen, kunnen we als raad straks een veel beter afgewogen beslissing nemen", aldus Leefbaar raadslid Ronald Schneider.



Een motie van de hand van Schneider om dit te kunnen bewerkstelligen, werd in de gemeenteraad met algemene stemmen aangenomen. De uitkomst

van dit onderzoek worden echter niet voor mei van dit jaar verwacht.

Een interview met... Ronald Schneider

Ronald Schneider is sinds oktober 2008 gemeenteraadslid voor Leefbaar Rotterdam. Hij studeerde economie aan de Erasmus Universiteit en was direct na zijn afstuderen actief als docent aan de toenmalige Hogeschool voor Economische Studies in Rotterdam (HES). Vervolgens maakte hij de overstap naar het bedrijfsleven als consultant. Sinds 2000 is hij actief als zelfstandig consultant.

Vertel eens iets over je achtergrond: waar kom je vandaan?

"Mijn vader is opgegroeid in Vreewijk en mijn moeder is een Noord-Hollandse. Ik ben geboren in Utrecht en toen ik vier was ben ik verhuisd naar Rotterdam. Op achtjarige leeftijd ben ik lid geworden van de voetbalclub Overmaas. Hier heb ik enige tijd gevoetbald.

Momenteel woon ik in de wijk Feijenoord waar ik de ontwikkelingen voor Leefbaar Rotterdam nauwlettend in de gaten houd. Ik vind dat er met name op het gebied van schoon, heel en veilig nog belangrijke verbeteringen kunnen worden gerealiseerd."

Heb je tijdens je school- en studieperiode ook in Rotterdam gewoond?

"Ja, in eerste instantie in IJsselmonde waar ik de lagere school heb gedaan en vervolgens het VWO op het Rotterdamsch Lyceum in Delfshaven. Daarna heb ik tijdens mijn studie Economie eerst in Kralingen gewoond en later in het centrum van Rotterdam aan de Meent."

Wat doe je graag in je vrije tijd?

"Ik ben een fanatiek fietser. Sinds kort hou ik mijzelf ook bezig met kitesurfen en ik ben een fervent lezer. Ik lees kranten, tijdschriften, artikelen, boeken en vrijwel altijd non-fictie. Momenteel lees ik 'Mijn Hollandse droom', het boek van Ahmed Marcouch."

Wat vind je van dit boek?

"Wat ik waardeer in Marcouch is dat ook hij niets moet hebben van de slachtofferrol waar sommige Marokkanen zo vaak in schieten. Iedereen aanspreken op de eigen verantwoordelijkheid en ouders op de verantwoordelijkheid voor hun kinderen wijzen. Het volgende citaat van Marcouch past wat mij betreft uitstekend in de wijze waarop Leefbaar Rotterdam tegen het integratievraagstuk aankijkt: "De Nederlandse samenleving moet een aantal zaken vanuit de Marokkaanse cultuur niet accepteren en dat moet duidelijk zijn voor de Marokkaan. Want met de instroom van de Marokkaanse migranten is er ook veel onbeschaafdheid geïmporteerd. Onbeschaafdheid die schuilt in opvattingen over de vrouw, over de homo en over andersgelovende burgers." Marcouch noemt de slachtoffermentaliteit, de bekrompenheid binnen de Marokkaanse gemeenschap en de onwil om verantwoordelijkheid te tonen. Hier kunnen anderen een voorbeeld aan nemen."

'Kleine ondernemers krijgen veel te weinig aandacht van het gemeentebestuur'

Waarom heb je de stap naar de politiek gemaakt?

"In 2004 ontdekte ik opeens een parkeermeter voor de deur. Volgens een medewerker van de

deelgemeente waren de parkeermeters ingevoerd op verzoek van de bewoners. Bij navraag bij de bureaus bleek niemand hier iets vanaf te weten. Nadat wij als buurtbewoners van het kastje naar de muur waren gestuurd, kwamen wij eindelijk uit bij de verantwoordelijke portefeuillehouder. Deze portefeuillehouder deed er alles aan om het contact met ons als buurtbewoners te ontlopen. Dat vond ik werkelijk schokkend. Het gevoel voor de politiek is toen meer gaan leven. Enige tijd later in 2005 zag ik een advertentie van Leefbaar Rotterdam en voelde me aangesproken. Ik heb toen meegedaan aan de verkiezingen maar stond op plaats 18 op de kieslijst en kwam dus niet in de raad."

Toch de politiek in... Een onverwachte wending?

"In de zomer van 2008 was ik op vakantie op het platteland van Frankrijk toen opeens mijn telefoon ging. Het was Marco Pastors. Hij vroeg

of ik raadslid voor Leefbaar Rotterdam wilde zijn. In eerste instantie twijfelde ik, maar uiteindelijk heb ik toch besloten de stap te wagen. De gesprekken met Marco Pastors en Ronald Sørensen zijn doorslaggevend geweest. Ik merkte dat er een klik was."

Geen spijt van je stap naar de politiek?

"Nee, absoluut niet! Ik heb het enorm naar mijn zin en zie nu meer dan ooit dat een partij als Leefbaar Rotterdam erg belangrijk is in de Rotterdamse politiek. Leefbaar Rotterdam is kritisch, durft problemen te benoemen en aan te pakken en komt met concrete oplossingen. Ik wil me graag blijven inzetten als raadslid. De lokale politiek, dichtbij de burger, bevalt me enorm. Ik ben gewoon een Rotterdammer die 'toevallig in de politiek is gerold' en dat geldt voor de hele Leefbaar fractie. Geen mensen die op hun 18e dachten: 'Ik ga de politiek in om daar carrière te gaan maken', zoals je ze in de traditionele partijen ziet. Die zijn na een paar jaar meer met zichzelf bezig dan met de problemen van anderen."

Zijn er dingen die je bijgebleven zijn als raadslid?

"Wat ik opmerkelijk vond, waren de coalitieonderhandelingen voor de deelgemeente Feijenoord waar ik bij betrokken was. Mijn eerste gesprek vond plaats met de PvdA en dit ging naar mijn gevoel uitstekend. Vervolgens kreeg ik enkele dagen later te horen dat de PvdA teveel verschillen zag om het gesprek de basis te laten zijn voor verdere coalitieonderhandelingen. Ik was stomverbaasd. We waren nog nauwelijks de discussie op inhoud aangegaan. Ze hadden blijkbaar sowieso geen zin iets samen met Leefbaar te bereiken, maar wel continue roepen van "samen" en "iedereen telt". Tja..."

Wat kan beter in Rotterdam?

"In totaal wordt er in 2011 een bedrag van 330 miljoen aan subsidies uitgedeeld. Volgens dit stadsbestuur kan daar door efficiënter werken iets meer dan € 900.000 op worden bespaard. En dit op een bedrag van 330 miljoen euro! Dat is 0,3 procent, verwaarloosbaar. Terwijl in deze tijden iedereen op de kleintjes moet letten, geldt dat volgens dit gemeentebestuur niet voor allerlei subsidieclubjes. Wel wordt er bezuinigd op bijvoorbeeld het onderhoud van de buitenruimte omdat er geen geld zou zijn. Dat zijn totaal verkeerde keuzes. Ook veiligheid blijft ontzettend belangrijk. Elke Rotterdammer moet in iedere straat en wijk veilig over straat kunnen zonder angst om lastiggevallen of beroofd te worden. Onder andere de hangjongeren op de vrijdagavond in het centrum zijn mij daarom een doorn in het oog. De dreigende sfeer en de overlast zijn voor veel mensen reden om niet meer op vrijdagavond te gaan winkelen. Ook heel vervelend voor de winkeliers. Want om dan meteen nog een heel belangrijk onderwerp te noemen: kleine ondernemers zoals winkeliers zijn ontzettend belangrijk voor Rotterdam. Een groep die nu veel te weinig aandacht krijgt van het gemeentebestuur. Deze mensen zitten vol goede ideeën en positieve energie, maar de gemeente doet er niets mee, doodzonde!"



20 miljoen euro per maand dieper in het rood

Stadsbestuur heeft gat in hand

De gemeente Rotterdam geeft structureel meer geld uit dan er binnenkomt. Rotterdam is nog geen Griekenland aan de Maas, maar als er niks gebeurt, zijn grote bezuinigingen in de toekomst niet te vermijden.

Rood staan

Iedereen weet dondersgoed wat er gebeurt als je meer uitgeeft dan je binnen krijgt: dan moet je bezuinigen of je spaargeld opeten, anders kom je rood te staan. Bij de gemeente Rotterdam is het anders. De gemeente kan in tegenstelling tot anderen bijna onbeperkt geld lenen van de banken. Dit heeft als resultaat dat als de politieke wil ontbreekt er niet bezuinigd wordt.

Verdwenen kapitaal

Aan het eind van de bestuursperiode van Leefbaar Rotterdam in 2006 had de gemeente zo'n 700 miljoen euro op haar bankrekening staan. Dit kwam enerzijds door degelijk bestuur, maar ook door de verkoop van het gemeentelijke afvalverwerkingsbedrijf (AVR).

Het vorige PvdA-stadsbestuur (2006 - 2010) wist het opgebouwde kapitaal er volledig doorheen te jagen. Het huidige stadsbestuur met PvdA, D66, VVD en CDA, dat vanaf 2010 aan de macht is, ligt op koers om haar bestuursperiode te eindigen met een schuld van 1.650 miljoen euro.

Hoeveel is veel?

Om aan te geven om hoeveel geld het nou gaat, schetsen we de volgende situatie: Rotterdam kent zo'n 250.000 huishoudens. Als Rotterdam in 2007 de opbrengsten van de verkoop van de AVR niet had opgemaakt, maar uitgekeerd in de vorm van lastenverlagingen, dan had elk huishouden in Rotterdam bijna 3.000 euro kunnen ontvangen. Nu Rotterdam in de rode cijfers staat en geld leent, doet ze dat namens alle Rotterdamers. In 2015 komt dit neer op 8.000 euro schuld per Rotterdamers huishouden.

Waarom moeten wij ons zorgen maken?

Er zijn veel politici die helemaal geen problemen zien in het opstapelen van schulden. Met het geld worden volgens hen immers nuttige dingen voor de stad gedaan. Dit is echter een korte termijn visie, want op de lange termijn maakt lenen heel veel onmogelijk, simpelweg omdat leningen ooit terugbetaald moeten worden.

Aanslag op de toekomst

Als de gemeente in dit tempo geld blijft lenen (zo'n twintig miljoen euro per maand!), komt er een moment dat de wal het schip keert en een

Rente en risico

Niet alleen moeten leningen terugbetaald worden, maar leningen komen altijd met rente. Op dit moment bedraagt de rente die Rotterdam over haar schulden betaalt reeds enkele tientallen miljoenen. Maar als de prognoses kloppen, moet de gemeente in de toekomst over een veel grotere schuld rente betalen. Tegen 2014 kan de betaalde rente toenemen tot wel 100 miljoen euro. Het is natuurlijk zonde om belastinggeld te gebruiken om rentes te betalen i.p.v. producten en diensten in te kopen die burgers nodig hebben.

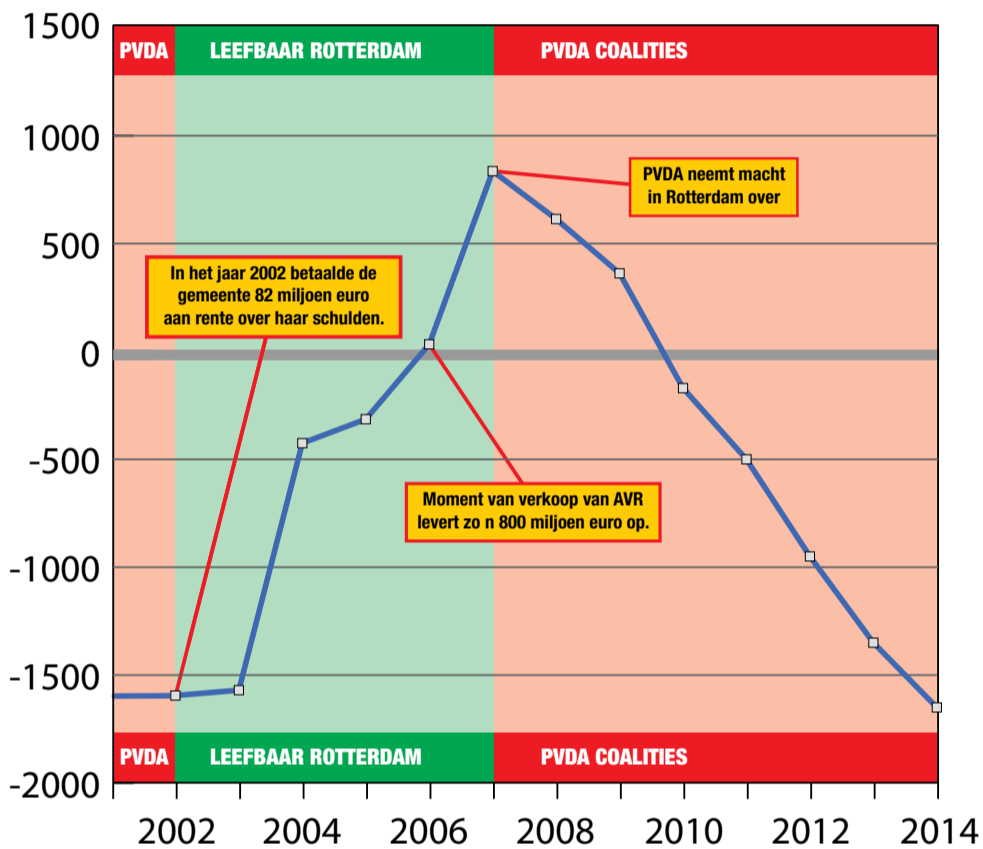
Daar komt nog bovenop dat de rente, die nu nog comfortabel laag staat, weer omhoog kan gaan. In de jaren '90 was de rente voor de gemeente Rotterdam 9%. De rente is sindsdien gestaag gezakt, maar als de hoogte van de rente terug zou gaan naar die uit de jaren '90, dan kunnen de rentekosten verdubbelen of verdrievoudigen.

volgend stadsbestuur niets anders kan doen dan omschakelen van lenen naar terugbetalen. Dit moment zal grote bezuinigingen met zich mee-

brengen. Iedereen snapt dat die klap eraan gaat komen. Daarom staat teveel rood staan gelijk aan een aanslag op de toekomst van Rotterdam door het huidige stadsbestuur.

Voorzichtigheid is geboden

Wat zou het stadsbestuur dan wel moeten doen?



Grafiek: hoeveel heeft de gemeente op haar rekening staan?

Het verstandigste is om gewoon niet teveel geld te lenen. Rente kost geld en leningen moeten worden terugbetaald. Een goede investering doen en daar eventueel wat voor lenen kan, maar het moet niet doorschieten in de miljarden. Het huidige beleid legt de kosten bij een volgende generatie neer. Het ontnemt de mogelijkheden voor toekomstige stadsbesturen om nog grote investeringen te doen en het brengt grote renterisico's met zich mee.

Eigenlijk is het niet zo moeilijk. De fractie van Leefbaar Rotterdam wil niet dat er meer wordt uitgegeven dan er binnenkomt. Het stadsbestuur moet verantwoordelijk omgaan met de financiële toekomst van Rotterdam en ons belastinggeld.

Waar is de VVD?

De VVD was altijd de partij bij uitstek van degelijk financieel beleid. Maar tegenwoordig staat Gerrit Zalm, na zijn periode als DSB-er, met 20 miljard euro belastinggeld als staatsbankier aan het roer bij de ABN AMRO. Het lijkt er op dat financieel prudent beleid vaak alleen nog met de mond beleden wordt. Lokaal vergaat het de VVD niet veel beter. Zo zegt lokaal VVD fractievoorzitter Van de Donk bijvoorbeeld dat de gemeentelijke begroting op dit moment "onherstelbaar uit de pas loopt", maar vergeet hij te vermelden dat het sinds 2006 de VVD zelf is die de PvdA aan een meerderheid helpt om ons geld te verbrassen.

Stadsbestuur deelt banken van 800 euro uit



Minima kunnen aankloppen bij de gemeente als zij onvoldoende geld hebben om hun huis in te richten. Hoeveel dat mag kosten, is vastgelegd met normbedragen. De Rotterdamse norm: als je een bank nodig hebt, krijg je hier 800 euro voor.

Leefbaar Rotterdam heeft ernstig bezwaar gemaakt tegen de hoogte van de vergoedingen die minima krijgen voor woninginrichting. Leefbaar Rotterdam raadslid Maarten Struijvenberg: "Het is te gek voor woorden. Deze mensen krijgen

duurdere spullen dan de meeste belastingbetalers zelf thuis hebben staan, terwijl dit van hun belastinggeld betaald wordt."

In reactie op de bezwaren heeft het stadsbestuur van PvdA, VVD, D66 en CDA verdedigd dat de normbedragen zoals 800 euro voor een bank, 600 euro voor een wandmeubel en 300 euro voor een fauteuil, in stand moeten blijven.

Het Rotterdamse stadsbestuur vindt dat iedereen die minder dan 120% van het minimumloon ver-

dient, behoort tot de minima. Dit zijn in Rotterdam 64.000 huishoudens. Jaarlijks maken 3.300 hiervan gebruik van de regeling.

Struijvenberg: "Dat de PvdA graag voor Sinterklaas speelt, is bekend. D66 en het CDA doen hier aan mee. Ons voorstel om deze buitensporige vergoedingen te verlagen is zelfs niet gesteund door de VVD. Blijkbaar heeft Sinterklaas het tegenwoordig ook bij hen voor het zeggen."

Interview met korpschef Frank Paauw

“Ik pleit nog steeds voor zwaardere straffen”

Sinds 1 oktober vorig jaar is Frank Paauw korpschef van Rotterdam-Rijnmond. Hij vervangt hiermee Aad Meijboom, die onder vuur kwam te liggen na de strandrellen in Hoek van Holland. Als korpschef bepaalt Paauw samen met de burgemeester en de officier van justitie het veiligheidsbeleid van de regio Rotterdam-Rijnmond.

Hoewel hij hiervoor werkzaam was als plaatsvervangend korpschef voor het regiokorps Haaglanden, is hij niet onbekend met Rotterdam. Van 1999 tot 2003 was hij namelijk districtschef in Feijenoord-Ridderster. Tegelijkertijd was hij algemeen commandant bij grote evenementen en bij wedstrijden in de Kuip, maar ook tijdens het EK 2000 en de UEFA-cup finale. Op die manier deed Paauw veel ervaring op met voetbalvandalisme. Inmiddels is hij alweer vijf maanden korpschef in Rotterdam. Tijd voor Leefbaar Rotterdam om hem eens aan de tand te voelen over een aantal zaken als strenger straffen, de bezuinigingen en zijn visie op het aanpakken van de criminaliteit en overlast in Rotterdam.

Politie weer de baas op straat

Op uw eerste werkdag in Rotterdam heeft u gezegd dat de politie niet altijd je beste vriend is. Hiermee wilde u aangeven dat politieagenten op straat gezag moeten hebben. Helaas is het gezag van de politie de laatste jaren flink gedaald.

Wat gaat u doen of doet u al om er voor te zorgen dat de politie wél weer de baas op straat is?
“De politie moet duidelijk optreden. Het eerste wat ik heb gedaan, is dit uitdragen naar mijn dien- ders. Ik ben daarom alle districten langs geweest om te vertellen dat wij geen geweld tolereren en ook geen gespuug of opgestoken vingers. Gedo-

‘Kijk, privacy is een groot goed, maar als je de wereld veiliger wilt maken, dan moet je daar een prijs voor willen betalen’

niemand die dronken is of coke heeft gesnoven, denkt niet na over de gevolgen. Maar straf is niet allen voor preventie, maar ook voor vergelding. En niet alleen maatschappelijke vergelding, maar

zeg altijd: dit zijn toch de kraamkamers van de criminelen van de toekomst.”

Hoe ziet u dat? Moet de wijkagent dan ook hulpverleners aanschieten wanneer hij problemen signaleert?

“De politie blijft bij de taken die bij haar horen. Maar een vroege signalering van problemen kan wat mij betreft wel bij de politie vandaan komen. Stel, je hebt een gezin met vijf kinderen waarvan de oudste al crimineel is en ondertussen faalt het ouderlijke gezag. Dan kun je er lang op wachten tot nummer twee hem achterna gaat, of je doet er iets mee.”

In dat geval moet de politie informatie delen met andere hulpverleners. Helaas vinden sommige mensen dit toch te ver gaan omdat het de privacy in gevaar brengt.

“Ik denk dat het noodzakelijk is als je aan de voorkant wilt komen. Kijk, privacy is een groot goed, maar als je de wereld veiliger wilt maken, dan moet je daar een prijs voor willen betalen. En ik ben daartoe bereid, persoonlijk maar ook als politieman. Overigens wordt informatie in sommige situaties al gedeeld, alleen zijn we als samenleving soms nog te voorzichtig wat betreft ingrijpen, terwijl je op je vingers kan natellen dat het mis zal gaan. Zo ben ik ook voor een landelijke DNA-bank met DNA van iedereen, niet alleen van mensen die gepakt zijn. Moordzaken van vijftien jaar oud lossen we nu alleen op omdat de dader zo stom is dat hij toch weer de fout in gaat en gepakt wordt. Doet hij dat niet, dan kunnen we hem nooit

‘Als je de productiviteit van de politie nog verder wilt verlagen, moet je bij ieder verhoor een advocaat zetten’

pakken. Maar de bewakers van privacy denken er nogal eens anders over. Lacassagne, een criminoloog uit de 19e eeuw, zei: ‘Iedere maatschappij krijgt de criminaliteit die het verdient’. Met andere woorden: Wat heb je over voor veiligheid? Dan moet je keuzes maken op het gebied van privacy, bevoegdheden en middelen.”

Waar gaat de politie de komende tijd nog meer op inzetten?

“Geweld in zijn algemeenheid en woninginbraken. Het aantal inbraken steeg vorig jaar, terwijl alle andere cijfers daalden. Het aantal inbraken moet dalen en het oplossingspercentage moet omhoog.”

Vaak zijn agenten na een aanhouding nog bezig met papierwerk terwijl de daders al weer op straat rondlopen. Hoe krijgen we die agenten weer op straat in plaats van achter het bureau?

“We kiezen als politie natuurlijk niet voor bureaucratie. Veel administratieve handelingen komen voort uit opgelegde wetten. Als je hier bijvoorbeeld een dronken bestuurder arresteert moeten we van de wetgeving heel veel stappen doorlopen. Ook zijn we een 24-uursorganisatie en moeten we soms dus informatie verwerken waar andere instanties zoals een woningbouwvereniging de volgende dag mee verder kunnen. En om de hand in eigen boezem te steken: onze computersystemen kunnen zeker verbeterd worden. Daar werken we landelijk aan. In het korps hebben we zelf ook slagen gemaakt. Zo hebben we al een systeem waarbij arrestanten op een centrale locatie als in een soort wasstraat worden afgehandeld.”

Maar die bureaucratie was er twintig jaar geleden ook al. Waarom is het in de tussentijd niet verbeterd?

“In Nederland bieden we een verdachte enorm veel rechtsbescherming. Daar komen nogal eens



Ronald Buijt (raadslid Leefbaar Rotterdam) interviewt korpschef Frank Paauw (links).

Hoe is het om na acht jaar weer terug te zijn? Bent u al een beetje gewend?

“Ja, ik heb het erg naar mijn zin. Als je bij de politie bent gegaan om vooraan te staan, dan kun je wat dat betreft in Rotterdam-Rijnmond je hart ophalen. En ik moet zeggen dat ik na vijf maanden sneller ben gewend dan ik eigenlijk had verwacht. Vanmiddag had ik bijvoorbeeld een bespreking bij Feyenoord over de samenwerking voor de komende periode. Dan voelt het eigenlijk alsof er in acht jaar tijd niks is veranderd.”

Gekozen korpschef

Op dit moment is het zo dat de minister beslist wie korpschef wordt. Verschillende commissies die het korps en de regiogemeenten (burgemeesters en korpsbeheerder) vertegenwoordigen, dragen hiervoor een kandidaat aan. Maar als het aan Leefbaar Rotterdam ligt, krijgen ook volksvertegenwoordigers en inwoners inspraak in de keuze van hun korpschef. Via een ludieke peiling op onze website konden Rotterdammers vorig jaar alvast aangeven welke kandidaat hun voorkeur had.

Wat vindt u van het idee om inwoners ook inspraak te geven in de keuze van de korpschef?

“We kennen het systeem op deze manier niet in Nederland, hoewel ik in de peiling van Leefbaar Rotterdam wel als winnaar uit de bus kwam. Op zich heb ik er weinig op tegen als er een vertrouwenscommissie bij zou komen waar alle betrokkenen een stem in hebben. Maar ik ben tegen een gekozen sheriff, zoals je dat in Amerika ziet. Sheriffs daar beloven de hemel en doen dingen die niet goed zijn voor het korps. Ik wil ook geen verplichtingen hebben naar een groep kiezers. Ik ben er voor alle burgers.”

‘Zo ben ik ook voor een landelijke DNA-bank met DNA van iedereen’

gen, daar ben ik niet van. Wanneer mensen zich tegen de politie keren, vind ik dat we alles uit de kast moeten halen om ze te laten straffen. Dat doe ik al sinds ik leidinggevende ben. Ik pleit dan ook nog steeds voor zwaardere straffen. Wanneer je een agent een klap geeft, kom je er de eerste keer vaak met een geldboete vanaf. Ik vind dat dat gewoon gelijk omgezet moet worden in een gevangenisstraf.”

Eigenlijk zien we pas de laatste jaren dat de politiek zich hier ook druk om maakt. Zo wil men verdubbeling van de straf voor geweld tegen de politie en hulpverleners. Maar in de praktijk blijft het helaas zo dat je er mee wegkomt als je het één keer doet. Ondertussen worden medewerkers van de RET op de tram in hun gezicht gespuugd en neemt het geweld tegen agenten toe. Wat vindt u een gepaste straf voor mensen die dit doen?

“Ik kan me voorstellen dat, nog veel meer dan nu het geval is, het snelrecht wordt toegepast, zodat het ook doorloopt in een gevangenisstraf. Ook mogen de boetes fors hoger zijn. En wat mij betreft kan dit ook nog eens op elkaar gezet worden, zodat je naast een gevangenisstraf ook nog minstens twee jaar in een afbetalingsregeling zit. Sommige professoren die er verstand van hebben, zeggen dat zwaarder straffen niet helpt, want

ook persoonlijke vergelding. In mijn eerste maand hier kreeg een collega's nachts een klap. Ze hield daar een hersenschudding aan over en moest zo'n vijf weken thuiszitten. De dader werd direct aangehouden. We hadden een rechter die er alles aan deed en een officier van justitie die alles uit de kast haalde. De dader zat 66 dagen in voorarrest en kreeg op de zitting nog eens drie maanden cel en zo'n vijfduizend euro boete. Zo hoort het. Dus of die dronken burgers nu beseffen wat ze doen of niet, laten we in ieder geval afspreken dat daarna vergelding plaatsvindt.”

Voelt u daar in de politiek genoeg steun voor?

“Het gaat steeds beter. Een paar jaar geleden was drankgebruik een grond om als dader te zeggen ‘ik wist het allemaal niet’. Het zou juist een strafverzwarende grond moeten zijn.”

Veiligheid in Rotterdam

Waar liggen de knelpunten in Rotterdam?

“Het eerste knelpunt is overvallen. Daarom hebben we per 1 januari van dit jaar een overvallen-team opgericht waar vijftig man mee bezig zijn. Op de verschillende districten was die aanpak er al wel, maar dus wat versnipperd. Door een centrale aanpak is er meer slagkracht. Het aantal overvallen is gedaald met tien procent, maar het blijft gewoon te veel. Het afgelopen jaar hebben we bijna iedere dag een overval gehad in de regio.

Vervolgens vind ik de jeugd erg belangrijk. Onverbeterlijke jeugdige criminelen moeten natuurlijk strafrechtelijk aangepakt worden. Maar er moet veel meer gedaan worden met de jeugd die nog niet in de criminaliteit zit. Dit kan via vroegsignalering, uithuisplaatsingen, ontzettingen uit de ouderlijke macht, leerplicht en ga zo maar door. Ik

tijdrovende wetten bij waar wij ons natuurlijk aan hebben te houden. Zo heeft het Europese Hof bepaald dat een verdachte sneller met een advocaat mag overleggen. Wat krijg je dan? Eerst de gebruikelijke dingen vastleggen in ons systeem, vervolgens bellen met een advocaat of hij tijd heeft om de verdachte bij te staan. Ondertussen mag ik niet beginnen, want ik moet wachten op de advocaat. Als je de productiviteit van de politie nog verder wilt verlagen, moet je bij ieder verhoor een advocaat zetten."

Bezuinigingen

Het kabinet gaat flink bezuinigen op veiligheid: dit jaar ontvangt Rotterdam nog maar negen miljoen euro. Vorig jaar was dit dertien miljoen euro. En in 2012 moet Rotterdam het helemaal doen zonder de miljoenen euro's van de rijksoverheid. Merkt u al iets van de bezuinigingen?



"In de meerjarenbegroting van mijn voorganger leek het er op dat we het met 600 medewerkers minder moesten doen. Mede door initiatieven van korpsbeheerder Aboutaleb kunnen we dat verlies met een beetje geluk beperken. Het lijkt er namelijk op dat ook Den Haag gevoel heeft voor de specifieke problemen in Rotterdam-Rijnmond. Wij zullen moeten bezuinigen, maar het wordt wel zonniger dan we eerst verwacht hadden."

De ministerraad heeft op 21 februari jl. ingestemd met het wetsvoorstel van minister Opstelten dat leidt tot de oprichting van een nationale politie. Het opgaan van 26 politiekorpsen in één landelijk korps zorgt voor minder bureaucratie en het Rijk zou hiermee tweehonderd tot vierhonderd miljoen euro kunnen besparen. Hoe kijkt u aan tegen het idee van een nationale politie?

"Ik ben voor een nationale politie. Ik vind dat 26 korpsen eigenlijk veel te veel is voor een land als Nederland. Je moet minimaal een schaalgrootte hebben zoals je in Rotterdam Rijnmond hebt. Dus ik ben wel een beetje van centrale sturing op de politie. Ik denk dat het inderdaad ook de bureaucratie kan verhelpen want het vergt bijvoorbeeld veel minder overleg. Waar we wel op moeten letten, is dat er spanning kan gaan zitten op de landelijke en de lokale prioriteiten. Het korps wordt dan namelijk veel meer dan nu het geval is ook landelijk aangestuurd. Wij kunnen daardoor in een situatie komen dat een gedeelte van de capaciteit al vergeven is aan landelijke prioriteiten en dan kom ik met de gemeenteraad in discussie. Wie gaat er dan voor?"

Voetbalwet

Vorig jaar werd de Wet Bestrijding Voetbalvandalisme en Overlast, kortweg de Voetbalwet, aangenomen. Met deze wet kunnen voetbalhooligans en overlastgevende groepen aangepakt worden. Is het wat u er van verwacht had?

"Voor mensen die denken dat we nu in Nederland de voetbalwet hebben zoals ze die in Engeland kennen, heb ik slecht nieuws. Men heeft hier gekeken naar de Engelse voetbalwet en die vond men te ver gaan. Vervolgens is er een Nederlandse versie in elkaar gezet, die logischerwijs niet zo zwaar is als de Engelse versie. Wat bijvoorbeeld ontbreekt zijn de minimumstraffen en de mogelijkheid om mensen op te pakken met zachte informatie, want nu kunnen we nog moeilijk de mensen oppakken die de rellen organiseren maar niet meevechten. De wet biedt wel een aantal verbeteringen: we kunnen nu mensen oppakken voor het voorbereiden van rellen en er zijn meer mogelijkheden voor omgevings- en contactverboden."

Delfshaven wint Gouden Kakkerlak voor smerigste deelgemeente

Leefbaar Rotterdam raadslid Dries Mosch reikte afgelopen december de 'Gouden Kakkerlak' uit aan de vuilste deelgemeente van Rotterdam. Via de website www.vuilboek.nl stuurden Rotterdammers in twee maanden tijd bijna tweehonderd foto's op naar Leefbaar Rotterdam.

Na een inventarisatie van de foto's kwam de deelgemeente Delfshaven als winnaar van de 'Gouden Kakkerlak' uit de bus. Voor Delfshaven kwamen in totaal 58 meldingen binnen. De tweede en derde plaats gingen naar Feijenoord en Rotterdam Centrum met respectievelijk 32 en 28 meldingen.

De verantwoordelijk dagelijks bestuurder in Delfshaven nam de wisselbeker in ontvangst uit handen van Dries Mosch. Om het dagelijks

bestuur nog wat extra aan te sporen hun deelgemeente beter schoon te houden, deelde Mosch naast de Gouden Kakkerlak ook bezems uit met daarop de tekst 'Hou hem aan de gang!' Er was een bezem voor elke dagelijks bestuurder.

Werkstraf voor verkeerd aanbieden vuilnis
Inmiddels heeft ook buitenruimte-wethouder Van Huffelen (D66) gereageerd op het Vuilboek. Mosch drong bij de wethouder aan op zwaardere boetes en straffen. Ook moet er beter gehandhaafd worden. Zelf stelde hij voor om in plaats van een boete een werkstraf op te leggen aan mensen die hun vuil verkeerd aanbieden. Mensen die bij herhaling de fout in gaan, moeten verplicht een aantal dagen meelopen met de Roteb. De wethouder zei het een sympathiek idee te vinden en heeft toegezegd uit te zoeken of het juridisch haalbaar is.



Leefbaar Rotterdam raadslid Dries Mosch (links) reikt de Gouden Kakkerlak uit aan Karin Bebelaar (Dagelijks Bestuur Delfshaven)

Rotterdammers meer betrekken bij veiligheidsaanpak in hun wijk

Bewoners worden voortaan meer betrokken bij de aanpak van de veiligheid in hun eigen wijk. Hiervoor werd afgelopen november een motie van Leefbaar raadslid Robert Simons aangenomen, die de motie indiende samen met Peter van Heemst van de PvdA.

Leefbaar Rotterdam is er groot voorstander van om bewoners meer te betrekken bij zaken die spelen in hun wijk. Zo moeten bewoners ook kunnen meebeslissen over de veiligheidsaanpak. Simons: "Bewoners weten immers zelf het beste wat goed gaat en wat er beter kan in hun wijk. Het internet en nieu-

we media zijn hierbij uitstekende middelen voor bewoners om beter inzicht te krijgen in het werk van de politie en stadstoezicht. Andersom maken deze middelen het ook makkelijker om de betrokkenheid van de bewoners te vergroten. Via een peiling op het internet kunnen Rotterdammers bij-

voorbeeld aangeven waar de prioriteit van de politie moet liggen." Natuurlijk blijft de burgemeester eindverantwoordelijk voor de veiligheid in de stad. Leefbaar Rotterdam wil dat bewoners kunnen aangeven wat de grootste ergernissen in hun buurt zijn, zodat daarvoor de hoogste boetes gehanteerd kunnen worden. Via de motie is het stadsbestuur opgedragen om in de eerste helft van volgend jaar met een aantal concrete voorstellen te komen om de betrokkenheid van de bewoners bij de veiligheidsaanpak te vergroten. De hele gemeenteraad stemde voor de motie.

Simons zal binnenkort met Van Heemst een expertmeeting 'Buurtgestuurd politiewerk' organiseren om zo met behulp van ervaringsdeskundigen de ideeën hierover uit te werken.

Misdaad loont: slechts één procent autodieven wordt veroordeeld



Volgens het stadsbestuur wordt slechts één procent van alle daders van autoinbraken en -diefstallen daadwerkelijk veroordeeld. Dit blijkt uit de beantwoording van de schriftelijke vragen over de falende criminaliteitsbestrijding die Leefbaar Rotterdam raadslid Robert Simons afgelopen december stelde aan het stadsbestuur.

Ook voor woninginbraak zijn de cijfers schrikwekkend laag: ruim 95 procent blijft onbestraft. Simons: "En de vijf procent die wel gepakt wordt, loopt na een paar dagen weer vrij rond of krijgt een taakstraf. Je kunt hier helaas maar één conclusie uit trekken: misdaad loont in Nederland."

De lage cijfers voor opsporing, handhaving en daadwerkelijke berechting van criminelen is voor veel mensen reden om niet eens meer aangifte te doen. Ook komt het voor dat men op het politiebureau te horen krijgt dat er 'toch niets met de aangifte gedaan zal worden'. Simons: "Mensen doen in de praktijk alleen nog maar aangifte vanwege de verzekering omdat diefstal en inbraak vrijwel niet berecht wordt, laat staan dat iemand ooit zijn gestolen spullen terugkrijgt."

Simons is erg geschrokken van de lage cijfers en wil hierover in gesprek met de veiligheidsdriehoek (burgemeester, korpschef en officier van justitie). Hij wil dat ze met een plan komen om er voor te zorgen dat misdadigers niet langer hun straf ontlopen.

De Nationale ombudsman roept en doet maar wat!

Een column van Robert Simons



"De Nationale ombudsman, Alex Brenninkmeijer, is onafhankelijk en onpartijdig. Bij problemen of klachten start de nationale ombudsman een onderzoek. Hij kan ook een onderzoek starten op eigen initiatief." Dit staat te lezen op de website van de Nationale ombudsman, maar de vraag is, klopt dit ook?

Als we kijken naar een recente uitspraak van de Nationale ombudsman over het zware strafklimaat in Nederland en naar het starten van een onderzoek naar preventief fouilleren, kunnen vraagtekens gezet worden bij zijn beweegredenen om onderzoeken op te starten.

Onder het mom van 'politici roepen maar wat', als het over de wenselijkheid van strenger straffen gaat, meende de ombudsman in een interview in de Volkskrant zijn politieke correctheid te etaleren door te beweren dat 'Nederland het allerswaarst straft van Europa'. Er was zelfs internationaal onderzoek naar gedaan. Maar na onderzoek door Dagblad De Pers op 11 januari jl. bleek dat de Nationale ombudsman zelf maar wat riep. Van zijn bewering bleef weinig over! Deze uitspraak is niet te typeren als onafhankelijk of onpartijdig. Nee, dit is een politieke uitspraak in de traditie van links Nederland en zoals we

gewend zijn is hij aantoonbaar onjuist. Erger is het feit dat de uitspraak helemaal niets te maken heeft met waar Brenninkmeijer dik voor betaald wordt. De ombudsman hoort zich namelijk druk te maken om de slachtoffers van criminaliteit, niet om de criminelen.

En nu wil de Nationale ombudsman een onderzoek starten naar preventief fouilleren in de vier grote steden, waaronder Rotterdam. Zijn er klachten of problemen bij de ombudsman binnengekomen? Brenninkmeijer zelf zegt van niet. Waarom dan dit onderzoek?

Als je de resultaten van het preventief fouilleren in Rotterdam bekijkt, kun je maar één conclusie trekken: er is een groot draagvlak (90%) en de gemeente heeft geen enkele officiële klacht ontvangen! Het belangrijkste is echter dat er dankzij preventief fouilleren wapens van straat gehaald worden, zodat er niet meer mee kan worden gemoord. Het is dan ook zeer spijtig te lezen dat de Rotterdamse ombudsman dit onderzoek steunt. Zonde van haar tijd. Die tijd had ze beter kunnen besteden aan echte klachten van Rotterdammers over de gemeentelijke overheid. En die zijn er genoeg!

U begrijpt het al, er zijn geen klachten of problemen met het preventief fouilleren, maar de ombudsman start een onderzoek op eigen initiatief. De aanleiding voor dit onderzoek blijft vaag. De verklaring van de woordvoerder van de Nationale ombudsman raakt kant noch wal: het middel wordt steeds belangrijker, dus gaan we het onderzoeken. En: we hebben geen klachten erover ontvangen, dus hebben we de input van burgers nodig. Ook volgens de Rotterdamse ombudsman, Anne Mieke Zwaneveld, is er geen concrete aanleiding om het preventief fouilleren onder de loep te nemen. En naar haar weten is er sinds het bestaan van het preventief fouilleren ook geen klacht binnen gekomen. Toch doet ze mee met het onderzoek. Al met al blijft de aanleiding voor het onderzoek naar preventief fouilleren een raadsel.

Ik kan echter wel de vraag beantwoorden of wij kunnen vertrouwen op de Nationale ombudsman die onafhankelijk en onpartijdig op klachten en problemen reageert van mensen die zijn steun hard nodig hebben. Het antwoord: niet dus! De Nationale ombudsman laat zijn eigen linkse hobby's prevaleren.

Onnodige toestroom Oost-Europeanen

Ruim een jaar voordat de Europese Unie in 2007 besloot de grenzen verder te openen voor Midden- en Oost-Europeanen, waarschuwde Leefbaar Rotterdam al voor de problemen die dit met zich mee zou brengen. Het stadsbestuur wilde de problematiek echter niet erkennen. Men ging er van uit dat het wel mee zou vallen met de toestroom. Terwijl een grote groep arbeidsmigranten zich ondertussen in Rotterdam vestigde, was het stadsbestuur ook nog eens zo naïef om er van uit te gaan dat het allemaal van tijdelijke aard was: zodra er geen werk meer was, zouden ze immers weer netjes terug gaan naar het land van herkomst.

De fractie van Leefbaar Rotterdam heeft meer dan een jaar moeten trekken en duwen voordat het stadsbestuur de ernst van de situatie inzag. In 2008 presenteerde Leefbaar Rotterdam Ze blijven komen, maar waar blijven ze? waarin de gevolgen van de komst van de Oost-Europese arbeidsmigranten in Rotterdam uiteengezet werden. Zelfs het stadsbestuur kon toen niet meer ontkennen dat het ging om een aanzienlijke groep die zich hier permanent zou vestigen.

Wat is het probleem?

Voor Leefbaar Rotterdam is het begrijpelijk dat veel Polen, Roemenen en Bulgaren zich in Rotterdam willen vestigen wanneer ze hier meer kans hebben op (beter betaald) werk dan in hun eigen land. Daarnaast willen werkgevers ze graag hebben, omdat ze vaak hard werken voor weinig geld. In eerste opzicht is hier niets mis mee, maar volgens Leefbaar Rotterdam raadslid Maarten Struijvenberg is het niet nodig: "In Rotterdam zitten maar liefst 33.000 mensen in

de bijstand. Tegelijkertijd zijn er naar schatting 20.000 Oost-Europeanen die hier werk doen dat deze mensen niet willen doen. Het eerste probleem is dus niet dat Oost-Europeanen zich hier vestigen, maar de overheid die toestaat dat zoveel mensen op de bank kunnen blijven zitten, terwijl er werk genoeg is."

Daarnaast kan men er niet omheen dat de toestroom van deze groep arbeidsmigranten druk legt op de lokale gemeenschap wat betreft leefbaarheid in de wijken en sociale cohesie. Ook maakt ze aanspraak op voorzieningen als woningen, onderwijs, gezondheidszorg, uitkeringen en ga zo maar door. Voor Rotterdamers in Feijenoord, Charlois en Delfshaven zijn de gevolgen ook zichtbaar in de overlast door overbewing. Tegelijkertijd ondervinden ook veel Oost-Europeanen zelf problemen: ze worden uitgebuit door malafide uitzendbureaus die behalve werkgever ook huisbaas zijn en buitengewoon hoge huren vragen voor te kleine woningen met teveel bewoners.

Oplossingen

Leefbaar Rotterdam raadslid Maarten Struijvenberg: "Het stadsbestuur moet de bewoners van Charlois, Feijenoord en Delfshaven zo veel mogelijk te ontlasten. Het liefst zien wij dat er een quotum komt om de toestroom beheersbaar te houden. De malafide uitzendbureaus moeten keihard aangepakt worden." Ook zouden deze arbeidsmigranten wat Leefbaar betreft geen recht op uitkering mogen hebben, tenzij ze hier bijvoorbeeld tien jaar werkzaam zijn. Tot slot, misschien wel het belangrijkste, moet het stadsbestuur de 33.000 bijstandsgerechtigden in Rotterdam aan het werk zetten. Het excuus dat er geen werk is, gaat immers al lang niet meer op.



Leefbaar Rotterdam raadslid Maarten Struijvenberg

Geen doofpot-cultuur in jeugdzorg

Afgelopen december kwam in het nieuws dat er in Rotterdam wederom een baby was overleden als gevolg van ernstige mishandelingen in 2009. Eerder ontving Leefbaar Rotterdam al een rapport van de Inspectie Jeugdzorg over het overlijden van drie baby's in 2009. Na de dood van baby Talysa in 2008 zijn er keiharde afspraken gemaakt tussen het stadsbestuur en Bureau Jeugdzorg over een sluitende aanpak. Het stadsbestuur zou erop toezien dat de gemaakte afspraken werden nagekomen.

Baby Talysa overleed aan ernstige mishandeling terwijl Bureau Jeugdzorg en de Raad voor de Kinderbescherming op de hoogte waren van de problemen die in het gezin speelden, maar niet ingrepen. Niemand had de regie terwijl er maar liefst twaalf hulpverlenende instanties bij betrokken waren. Om de kans dat dit weer zou gebeuren tot een minimum te beperken (uitsluiten kunnen we helaas nooit), werden duidelijke afspraken gemaakt tussen Bureau Jeugdzorg

schoof de schuld af op de hulpverlenende instanties. Inmiddels was hij ook al bezig met een verbeterplan, maar de afspraken die twee jaar geleden waren gemaakt, waren juist bedoeld om het voor eens en voor altijd goed te regelen.

Leefbaar wil onafhankelijk onderzoek

Leefbaar Rotterdam pleitte in de raad tevens voor het instellen van een onafhankelijk onder-



Rotterdam en de Raad voor de Kinderbescherming. Er zou onder andere voortaan één eindverantwoordelijke per probleemgezin komen.

Twee jaar na de dood van baby Talysa blijken de problemen in de jeugdzorg nog steeds niet opgelost. Er is geen sprake van een sluitende aanpak. Bureau Jeugdzorg en de Raad voor de Kinderbescherming werken nog steeds langs elkaar heen en het is onduidelijk hoe de verantwoordelijkheden zijn geregeld. Van één regisseur per gezin is al helemaal geen sprake. Leefbaar Rotterdam raadsleden Ronald Buijt en Marijana Živanović hebben daarom tijdens een spoeddebat in de raad wethouder Hugo de Jonge (CDA) om opheldering gevraagd. Zij wilden weten hoe een dergelijke tragedie weer plaats had kunnen vinden. Er waren tenslotte duidelijke afspraken gemaakt en het stadsbestuur zou erop toezien dat de afspraken werden nagekomen.

De wethouder gaf toe dat de sturing beter had gekund, maar tegelijkertijd gaf hij aan dat de Raad voor de Kinderbescherming niet onder zijn verantwoordelijkheid valt. (alsof hij dit niet wist toen de afspraken in 2008 gemaakt werden) In plaats van zelf de regie te nemen en met zijn vuist op tafel te slaan, weigerde de wethouder om zijn verantwoordelijkheid te nemen en

zoek naar de fouten die zijn gemaakt waardoor de afspraken opnieuw niet zijn nageleefd. Ook moest het onderzoek boven tafel halen of het stadsbestuur er voldoende op toegezien had dat men zich aan de afspraken hield. Helaas kreeg het voorstel niet genoeg steun in de raad en werd het verworpen.

Geen doofpot

Ondanks de gemaakte afspraken zijn in 2009 drie baby's uit probleemgezinnen komen te overlijden. Wel werd een motie van Leefbaar Rotterdam aangenomen dat het stadsbestuur oproeg de gemeenteraad binnen een maand te informeren over de gebeurtenissen die in 2010 speelden. Daarnaast moet het stadsbestuur de gemeenteraad voortaan binnen een week informeren wanneer een baby uit een probleemgezin dat bekend is bij de jeugdzorgketen, komt te overlijden.

Natuurlijk zijn excessen nooit uit te sluiten. Maar het is onacceptabel dat er in Rotterdam nog steeds kinderen overlijden doordat de jeugdzorg langs elkaar heenwerkt en afspraken niet nakomt. We hopen dat de nu gemaakte afspraken wél blijken te werken. We zullen dit proces met argusogen blijven volgen en zijn er niet gerust op. We hopen dat de wethouder dat deze keer ook niet is.



Naar ons luisteren

Een column van Marco Pastors

Op 16 februari jl. overhandigde ex-minister en ex-burgemeester Deetman zijn, voor zijn doen, harde rapport over Rotterdam Zuid aan minister Donner en burgemeester Aboutaleb. Zijn rapport was geschreven op verzoek van het Rijk, niet van het stadsbestuur. Tijdens een werkbezoek aan Zuid in 2009 schrok toenmalig minister Van der Laan zich namelijk kapot van wat hij daar zag. Deetmans belangrijkste uitspraak tijdens de persconferentie was: "Rotterdam kan het niet alleen en moet het niet alleen willen."

Het rapport is helder: de aanpak op Zuid van het Rotterdamse stadsbestuur levert veel te weinig resultaten op, zeker in verhouding tot de honderden miljoenen euro's die het tot nu toe gekost heeft. Het slechte resultaat komt niet alleen door omstandigheden als globalisering, woningvoorraad en dat soort dingen. Voor een groot deel ligt het aan de bestuurders in Rotterdam zelf. Leefbaar Rotterdam heeft al eerder gewezen op de problemen die Deetman nu rapporteert: geen gedeelde visie, geen slagkracht en geen contact met inwoners en ondernemingen. Bovendien zijn veel mensen die projecten uitvoeren 'handelingsverlegen'. Dat is volgens mij een nette uitdrukking voor a) ongeschikt b) richtingloos en/of c) schichtig. Het antwoord zal per individu verschillen, maar dit zijn wel ongeveer de mogelijkheden.

Het stadsbestuur, sinds 2006 gevormd door PvdA, CDA, GroenLinks, D66 en VVD, wist het zelf allemaal beter. Analyses en ideeën van Leefbaar Rotterdam zijn keer op keer genegeerd. Alles wat Deetman nu constateert, is verschillende malen en in duidelijke bewoordingen door ons aangegeven en in stemming gebracht. Tevergeefs. De gevestigde partijen kunnen dus (en dat is niet voor de eerste keer) een hele grote les leren. Wij als Leefbaar voelen ons een beetje als Johan Cruijff, die als trainer in 1992 onenigheid had met zijn voorzitter Nunez in Barcelona.

Cruijff gaf toen als antwoord op de vraag wat hij zou doen als hij zelf voorzitter was: "Naar mij luisteren."

Wat mij betreft verdienen de laatste jaren een goede analyse van de gemeenteraad. Niet alleen om betrokkenen te horen en een oordeel te vellen, maar ook om er van te leren. Bestuurders van de gevestigde partijen hebben altijd de neiging snel met een nieuwe opzet te komen en aan de gang te gaan. Dat is niet omdat ze ineens zo graag problemen oplossen. Dat is om weg te vluchten voor hun eigen verleden. Ze hopen op die manier dat hun eigen falen (wat de belastingbetaler vaak miljoenen euro's weggegooid geld heeft gekost) zoveel mogelijk onopgemerkt blijft.

Voor een professionele organisatie is het echter belangrijk om terug te kijken, zeker als er dingen niet goed gaan: wat waren we van plan, wat is er van gekomen, waar is het misgegaan en waardoor komt dat. We hebben wat de evaluatie betreft goede ervaringen met de Museumgarage en met Hoek van Holland. En wat mij betreft gaan we dat ook nu doen. Voor vertraging hoeft een raadsonderzoek of -enquête niet te zorgen. Een nieuw plan kan alvast gemaakt worden en worden verbeterd als het onderzoek nieuwe inzichten oplevert.

Vanuit Leefbaar Rotterdam wil ik Deetmans en Cruijff's insteek onderstrepen. Leefbaar steekt haar nek uit voor onze achterstandswijken. Meer geld van het Rijk is niet nodig. Het probleem op Zuid is gebrek aan leiding. Als u het van mij niet aanneemt, luister dan naar Deetman.

Leefbaar Rotterdam is het zat en met ons dus minimaal dertig procent van de Rotterdammers. Het wordt tijd dat er nu naar ons geluisterd wordt.

Marco Pastors

Strenger straffen helpt wel!

“Strenger straffen helpt niet” is een kreet die van oorsprong vooral in de sociologie en criminologie gemeengoed was, maar opmerkelijk genoeg ook tot het vaste vocabulaire van veel rechters is uitgegroeid. De meeste mensen weten echter uit eigen ervaring dat deze bewering niet klopt en overtuigende bewijzen dat strenger straffen niet helpt, worden nooit aangedragen. Rotterdam is één van de onveiligste steden van Nederland en Leefbaar Rotterdam denkt dat strengere straffen wel degelijk kunnen helpen.

Iedereen kent de verhalen van agenten die, tot hun grote frustratie, winkeldieven en inbrekers alweer vrij moeten laten terwijl de agenten nog met papierwerk bezig zijn. Er zijn helaas voorbeelden genoeg van draaideurcriminelen met tientallen veroordelingen, die na het plegen van een brute moord na zes jaar toch weer op de maatschappij worden losgelaten met alle gevolgen van dien. De schietpartij waarbij drie doden en twee zwaargewonden vielen in café Inn & Out, spreekt in dit opzicht boekdelen. De daders waren meermaals veroordeeld voor zware misdrijven en één schutter stond ten tijde van de schietpartij nota bene onder elektronisch huisarrest voor een eerdere schietpartij! De fractie van Leefbaar Rotterdam is dan ook verheugd dat het nieuwe kabinet voornemens is om minimumstraffen in te gaan voeren. Wat ons betreft mag daar ook het zogenaamde ‘three strikes out’ bijkomen. Dit houdt in dat criminelen die drie keer iemand met geweld beroven minstens twintig jaar worden opgesloten. Criminelen

Een gemiddeld misdrijf in Nederland ‘kost’ een crimineel 7,5 uur vrijheidsstraf en 6,50 euro boete

die in de gevangenis zitten kunnen geen onschuldige slachtoffers maken en daar kiest Leefbaar voor.

In de jaren zeventig werd crimineel gedrag in linkse kring toch een beetje gezien als een herverdelingskwesstie. Bestrafing ter preventie of als vergelding gold als barbaars en tot overmaat van ramp ging de flower power periode van de jaren zestig (waar niets moest en alles mocht) hieraan vooraf. Met de massa-immigratie kwamen er honderdduizenden mensen naar Nederland die meer sociale controle gewend waren, evenals een aanzienlijk fermere optreden van ouders, burens, agenten en rechters. De gevolgen laten zich raden: een

aantoonbare verviervoudiging van de criminaliteit van 1970 tot 1990! En dit alles bij een afnemende strafmaat en een gestaag dalende pakkans. De dalende strafmaat en pakkans zorgden ook toen in elk geval niet voor dalende misdaadcijfers. Heel paradoxaal zijn het nu nog steeds vooral zogenaamde progressieven, die menen dat burgers door hogere boetes en belastingen wél milieuvriendelijk of sociaal gedrag gaan vertonen, maar dat criminelen door hardere sancties géén ander gedrag gaan vertonen.

Gedragsverbetering is mooi meegenomen

Om iets te kunnen zeggen over het effect van straffen, moet volgens de fractie van Leefbaar Rotterdam wel helder zijn dat straffen primair bedoeld zijn als vergelding en boetedoening voor een misdrijf, maar vooral ter bescherming van de maatschappij. Criminologen gaan meestal uit van wat goed is voor de crimineel en hun omgeving. Dat straf een gedragsverbetering kan bewerkstelligen is volgens Leefbaar Rotterdam een mooie bijkomstigheid, maar criminelen opvoeden tot brave burgers, voor zover überhaupt mogelijk, is niet het hoofddoel van straf en is dit nooit geweest ook. Ondertussen bepalen de verondersteld negatieve effecten van strenge straffen op de crimineel al decennia het debat onder sociologen en criminologen.

Misdaad loont

Economen kijken op een heel andere manier naar het probleem van criminaliteit en strafmaat en maken, overigens net als criminelen, een simpele kosten-batenanalyse. Anders gezegd, het gemiddelde strafrisico per misdrijf: alle gevangenisstraffen en boetes opgeteld, gedeeld door het aantal gepleegde misdrijven. Dit levert een onthutsend beeld op. Een gemiddeld misdrijf in Nederland ‘kost’ een crimineel 7,5 uur vrijheidsstraf en 6,50 euro boete. Dit geldt uiteraard alleen als de crimineel gepakt

wordt. Hier tegenover staat een criminele ‘winst’ van zo’n 300 euro per misdrijf (terwijl de schade voor de maatschappij het drievoudige hiervan is). Misdaad loont en criminelen weten dit meer al te goed. Het is niet voor niets dat beroepsovervallers uit de Baltische staten helemaal naar Nederland rijden om hun slag te slaan.

Daling straf = stijging misdrijven

Als strengere straffen niet helpen, misschien moeten we dan maar het tegenovergestelde doen en lichter straffen? Welnu, dat is exact wat we gedaan hebben in het jeugdstrafrecht. Ondanks dat veel mensen ons anders willen doen geloven, deelden rechters in de periode 2002-2006 aanzienlijk lage-

Zeer opmerkelijk is het gegeven dat uit de evaluatie is gebleken dat stelselmatige daders die de maatregel opgelegd kregen, zelf ook aangeven dat de maatregel werkt. De voormalige dieven blijven op het rechte pad omdat de angst bestaat na een misstap wéér voor twee jaar achter slot en grendel te belanden.

Pakkans

Criminologen, die eigenlijk ook niet meer om de preventieve werking van straffen heen kunnen, geven het positieve effect van bestraffing schoorvoetend toe, maar dat zou dan vooral te maken hebben met de pakkans. De stelling is dan dat het verhogen van de strafmaat geen zin heeft, maar



re straffen uit aan criminele jeugd. In deze periode werden fors meer taakstraffen dan vrijheidsstraffen opgelegd: een stijging van 30%. Het gemiddeld aantal detentiedagen voor geweldsmisdrijven liep daarentegen enorm terug; voor geweld van 123 naar 92 dagen, voor diefstal met geweld van 129 naar 96; voor moord en doodslag van 191 naar een luttel 153 (!) dagen. Over de gehele lijn is dit een daling van de straffen met maar liefst 20 tot 25%. Deze cijfers zijn afkomstig van het Wetenschappelijk Onderzoek en Documentatie Centrum (WODC) van het ministerie van Justitie.

Wat hebben die lichte straffen ons opgeleverd? In de periode 2002-2006 was er een flinke toename van het aantal verdachten in de leeftijd van 12 tot en met 17 jaar van maar liefst 36%. Het geregistreerde aantal misdrijven in deze periode steeg met 24%. De toename was met name groot in de zwaardere categorie geweldsmisdrijven: plus 32%. Er was sprake van meer en harder geweld, zelfs dermate dat de Raad voor de Rechtspraak zei dat er sprake was van ‘toenemende hardheid en grofheid bij door jeugdigen gepleegde delicten’. De daling van de gemiddelde straf is dus vrijwel even groot als de stijging in het aantal geregistreerde misdrijven. In de jaren negentig kwamen onderzoekers in de VS die verschillende staten met elkaar vergeleken, dit verband ook tegen: in staten waar lichter gestraft werd, ging het aantal geregistreerde misdrijven omhoog en ook met een vergelijkbaar percentage als in Nederland.

Insluitingseffect

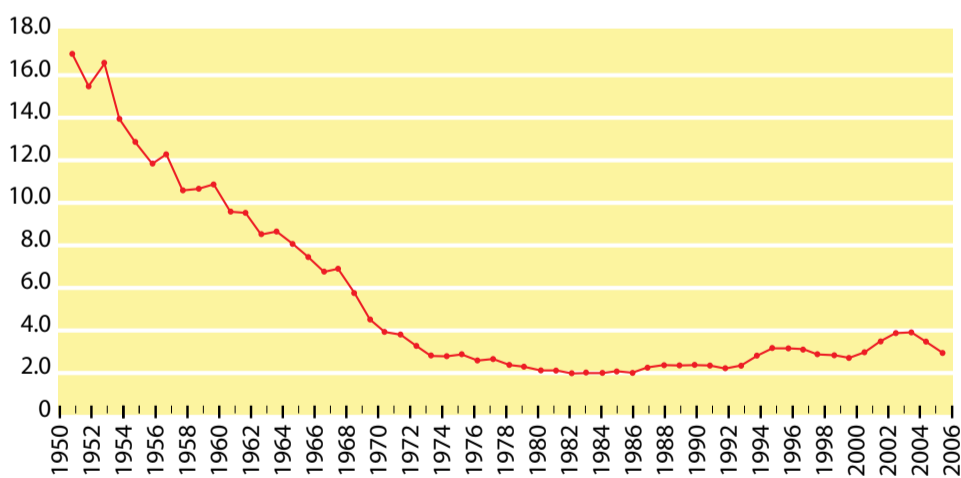
Ondertussen zijn er steeds meer onderzoeken die aantonen dat zwaardere straffen wel helpen. De ISD strafmaatregel voor notoire veelplegers is een gevangenisstraf in een Inrichting Stelselmatige Daders die standaard voor twee jaar wordt opgelegd. De strafmaatregel werd vooral de eerste jaren meestal als erg hard aangemerkt, maar blijkt zeer effectief in het terugdringen van criminaliteit in de grote stad. Tegenover de kosten van langdurige opsluiting van zo’n 150.000 euro staan maatschappelijke besparingen die na twee jaar in de miljoenen lopen. De winst zit hem vooral in het insluitingseffect: iemand die achter slot en grendel zit kan immers geen misdrijven plegen. Deze maatregel is dus vooral bij veelplegers bijzonder effectief. Leefbaar Rotterdam is dan ook bijzonder verheugd dat deze ISD maatregel voorlopig van kracht blijft.

Heel paradoxaal zijn het nu nog steeds voornamelijk ‘progressieven’ die menen dat mensen door hogere boetes en belastingen wél milieuvriendelijk gedrag gaan vertonen, maar dat criminelen door hardere sancties géén ander gedrag gaan vertonen

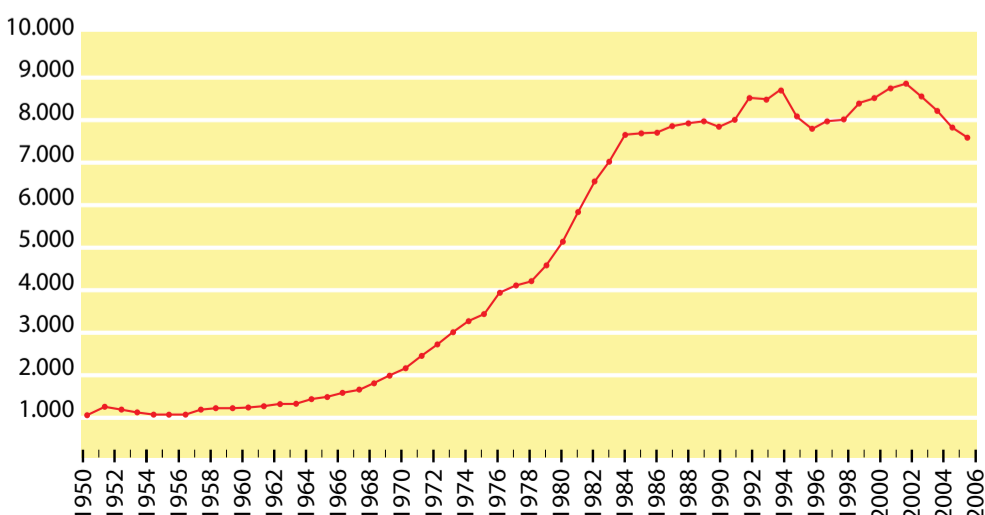
dat juist de pakkans omhoog moet. Deze constatering is overigens voornamelijk gebaseerd op onderzoek naar het effect van straffen bij verkeersovertredingen: mensen bleken hun rijstijl meer aan te passen door bijvoorbeeld trajectcontroles met 100% pakkans, dan door hogere boetes. Verkeersovertredingen zijn echter zogenaamde ‘victimless crimes’ die toch echt van een andere orde zijn. Daarbij, welk misdrijf heeft er nu een pakkans van 100%? Met een uiteindelijke kans op veroordeling van krap 1% voor veel gepleegde misdrijven als diefstal uit auto’s (zie pagina 5), mag duidelijk zijn dat de pakkans ook drastisch omhoog moet, maar dit is een andere discussie.

Leefbaar Rotterdam zal het kabinet en de Tweede Kamer onderbouwd vragen om met voorstellen tot zwaardere straffen te komen. Na drie zware delicten is voor ons de maat vol. Zeker in het geval van gewelddadige criminelen staat voor Leefbaar het recht veilig over straat te gaan ver boven het ‘recht’ van daders om een nieuw slachtoffer te maken.

Gemiddeld strafrisico per geregistreerd misdrijf



Aantal geregistreerde misdrijven per 100.000 inwoners



Bron: Justitiële verkenningen 2008, nummer 2 (WODC)

Deelgemeenten snel uit hun lijden verlossen

Een column van Ronald Sørensen

In een 'slager keurt eigen vlees'-stukje meent Sjef van de Poel, deelgemeentesecretaris van Rotterdam Charlois, dat de deelgemeente een makkelijke prooi vormt voor de minister. Dat klopt. Het is niet alleen een makkelijke prooi, het is een aangeschoten prooi, die snel uit zijn lijden verlost moet worden. De vorige regering heeft het meest essentiële recht van een controlerend lichaam, het budgetrecht, al bij de gemeenteraad neergelegd.

Van de Poel stelt dat de minister eerst maar eens moet snijden in het aantal Tweede Kamerleden. Maar de minister heeft wel degelijk de hand in eigen boezem gestoken door met slechts dertien collega's te werken. Bovendien komt voor een grondwetswijziging wat meer kijken dan voor een wijziging van de Gemeentewet.

Van de Poel heeft gelijk dat het laten verdwijnen van de deelraden vooral een gemeentelijke zaak is. Maar het is wel de taak van de regering in te grijpen als de gemeenten niet doortastend besturen.

In de Rotterdamse gemeenteraad pleiten twee partijen, Leefbaar Rotterdam en de SP (samen zestien zetels) voor opheffing. Maar ook binnen de andere partijen bestaat grote scepsis. Wethouder Bolsius (CDA) zei tijdens zijn afscheidsspeech dat zijn partij min of meer gegijzeld werd door leden die een functie binnen de deelraad bekleden of ambiëren. Dat is de kern van het probleem. Iedere partij discussieert regelmatig over het nut van de

deelraden (waarom toch als het zo goed is?) maar op de partijvergaderingen komen alle deelraadkalkoenen meebeslissen over het kerstfeest. De uitslag staat dus vast. De deelraden zijn ooit ingesteld als uitvloeisel van de wijkraden in externe gemeenten als Hoek van Holland en als opmaat naar de stadsprovincie, waarbinnen één grote gemeente (lees Rotterdam) niet passend was. Toen de stadsprovincie na een referendum ten grave werd gedragen, had het deelraadstelsel eenzelfde lot moeten ondergaan. Edoch: de banen waren al verdeeld!



'Burgernabij'

Het belangrijkste motief van voorstanders van het voortbestaan van de bestuurlijke laag is het 'burgernabij' zijn. Praktijk-

voorbeelden in Rotterdamse deelgemeenten bewijzen het tegendeel. Afschaffen van het huidige deelraadstelsel getuigt dus van gezond verstand. Doorgaan met alleen de dienstverlening aan de burgers zonder de overbodige bestuurlijke laag, bespaart bovendien veertig miljoen euro. Een bedrag dat beter kan worden uitgegeven aan bijvoorbeeld de dienstverlening in de deelraadkantoren.

Ik kan niet wachten tot de minister met zijn wetsvoorstel komt en daarmee de gordiaanse knoop, die het deelraadstelsel is, doorhakt en het uit zijn lijden verlost.

Ronald Sørensen

Bron: VNG Magazine, 18 februari 2011

Nieuwe poffertjes-salon Seth geopend!

Na twee jaar debatteren en 11.531 handtekeningen was het afgelopen januari eindelijk zover! De poffertjeskraam van Seth opende officieel haar deuren op een nieuwe locatie aan de Hoogstraat. Leefbaar Rotterdam raadslid Hennie van Schaik, die zich de afgelopen jaren bijna non-stop voor behoud van de poffertjeskraam inzette, was ook bij de opening aanwezig.

Twee jaar geleden dreigde de oud-Hollandse poffertjeskraam in het centrum van Rotterdam haar deuren te moeten sluiten. Wethouder Karakus (PvdA) besloot dat de kraam niet paste bij de zogenaamde zichtlijnen van het pleintje aan de Hoogstraat. Van Schaik zette daarom alles op



alles en vroeg in de gemeenteraad aandacht voor de poffertjeskraam. Ook hield hij een petitie voor behoud van de kraam waarmee hij bijna 12.000 handtekeningen verzamelde. Afgelopen oktober werd bekend dat de poffertjeskraam open mocht blijven, maar hij zou wel moeten verhuizen naar een andere locatie in de straat. Begin januari was het eindelijk zover: wethouder Karakus opende samen met Van Schaik de nieuwe poffertjeskraam van Seth. Het koffertje waar eens de duizenden handtekeningen in zaten, droeg de wethouder weer over aan Van Schaik.



Hennie van Schaik bij de opening van de nieuwe poffertjessalon.

Wilt u meer weten over de fractie van Leefbaar Rotterdam?

Kijk dan op:
www.leefbaarrotterdam.nl

Gouden Leefbaar Rotterdam Speld voor André Pols

Afgelopen november werd André Pols tijdens de Algemene Ledenvergadering gehuldigd vanwege zijn buitengewone inzet voor een beter, schoner en veiliger Rotterdam. Marco Pastors reikte de speld uit aan de 81-jarige André Pols, die ook wel de 'wethouder op straat' genoemd wordt.

Ondanks zijn hoge leeftijd is Pols onvermoeibaar en door weer en wind altijd buiten te vinden. Daar doet hij het werk van tien ambtena-

ren. De door de Rotterdammers duur betaalde ambtenaren zelf vergaderen ondertussen urenlang over het plaatsen van een prullenbak. Pols ergerde zich, net als zoveel mensen die wel eens door Rotterdam lopen, aan de troep op



Marco Pastors speldt de erepenning op bij André Pols.

straat en aan het straatmeubilair dat precies op de verkeerde plek was neergezet. Hij besloot er wat aan te doen en pakte zijn camera. Sindsdien maakt hij foto's van alle troep op straat, verkeerd geplaatst straatmeubilair en overbodi-



Bloemen voor André Pols.

ge verkeersborden. Vervolgens geeft hij deze meldingen door aan de ambtenaren zodat zij er voor kunnen zorgen dat het opgelost wordt. Vorig jaar heeft Pols al meer dan 1.600 meldingen doorgegeven. In totaal zit hij aan de 15.000 meldingen.

Voor deze buitengewone inzet kreeg Pols afgelopen jaar de Gouden Leefbaar Rotterdam Speld. Leefbaar Rotterdam is namelijk zeer trots op deze Rotterdammer, die hét voorbeeld is van hoe één man het verschil kan maken.

Colofon

Leefbaar Nieuws is een uitgave van de fractie van Leefbaar Rotterdam in een oplage van 231.000 exemplaren.

Redactie: Victor Reijkersz, Jeffrey Blomsteel, Marco Bouman, Melanie Robles, Asmita Babulall, Susan Dom
Hoofdredacteur: Ronald Buijt
Vormgeving: Peter den Engelsman
Realisatie: COOLEGEM MEDIA Rotterdam

Foto's:

Portretfoto's raadsleden:
Jan van der Ploeg fotografie (foto 1, 2 en 3)
Overige foto's: Leefbaar Rotterdam

Cartoon: Marcel Jurriëns

Contactgegevens: Leefbaar Rotterdam, Stadhuis, Coolsingel 40, 3011 AD Rotterdam. Telefoon: 010 267 39 45

Leefbaar Rotterdam heeft nieuw verenigingsbestuur

Afgelopen november is tijdens een drukbezochte Algemene Ledenvergadering het nieuwe verenigingsbestuur van Leefbaar Rotterdam gekozen.

Het nieuwe bestuur bestaat uit Leefbaar Capelle wethouder en voormalig Leefbaar Rotterdam raadslid Dick van Sluis (voorzitter), voormalig Leefbaar Rotterdam raadslid en secretaris in het

voorige bestuur Marchel van Gent (secretaris) en Simon Fortuyn, de broer van Pim Fortuyn (penningmeester).

Kersverse nieuwe voorzitter, Dick van Sluis: "Leefbaar Rotterdam is uitgegroeid tot een volwassen partij die zijn bestaansrecht meer dan verdiend heeft in Rotterdam. Het gedachtegoed strekt zelfs ver buiten de gemeentegrenzen."

Volgens Van Sluis betekent de plaats die Leefbaar Rotterdam nu inneemt, dat de partij verder moet blijven groeien. Ook heeft hij de ambitie Leefbaar Rotterdam de meest vooraanstaande partij in Rotterdam te laten zijn en blijven. Dick van Sluis neemt de voorzittershamer over van Willem Martinot. Ook Maarten Struijvenberg, Peter Stok en Nel Sørensen traden af als bestuurslid.

